

Nederlands onderzoeker **Perry Vermeulen** bevestigt

“JOHN F. KENNEDY WERD VERMOORD DOOR DE CIA EN DE MAFFIA”

Velen vragen zich af of de nieuwe Amerikaanse president Barack Obama hetzelfde lot beschoren zal zijn als zijn illustere voorganger John F. Kennedy. Die werd op 22 november 1963, nu 45 jaar geleden, vermoord. Officieel door *éenzigänger* Lee Harvey Oswald, maar velen vermoeden een samenzwering. Dat denkt ook de Nederlandse auteur Perry Vermeulen, die over deze moordzaak een grondige studie maakte. “In de schaduw van Lee Harvey Oswald staan hoge CIA-functionarissen en maffialeden”, zegt hij. “Oswald was de zondebok.”

Over de moord op J.F. Kennedy zijn al bibliotheken volgeschreven en de ene versie van ‘de’ waarheid is al spectaculairder dan de andere. Toch is er wel degelijk een groot verschil met pakweg de dood van prinses Diana of Marilyn Monroe of de hypotheses rond wat er op 9/11 in New York écht is gebeurd. De feiten rond de officiële moordenaar van J.F. Kennedy, Lee Harvey Oswald, zijn immers goed gedocumenteerd en dat geldt niet enkel voor zijn laatste dagen maar ook voor de jaren voorafgaand aan het drama. Daaruit blijkt alleszins dat Oswald niet de op zijn eentje opererende gestoorde ziel was zoals men hem achteraf probeerde af te schilderen. Bovendien werd het onderzoek wel erg opvallend afgeblokt, zelfs naar de normen van die tijd. Het rapport Warren van de gelijknamige onderzoekscommissie die de moord moest uitklaren, was een lachertje, niet enkel omdat zelfs voor de hand liggende sporen niet werden gevolgd, ook omdat heel wat getuigen vlak voor hun verschijning voor de commissie of ‘overleden’, of ‘verongelukten’, of ‘zelfmoord’ pleegden, een te hoog aantal alleszins om statistisch nog verklaarbaar te zijn.

Al evenzeer van belang is dat John F. Kennedy, die op een bepaald moment bijna de status van heilige genoot, ondertussen in een realistischer licht is komen te staan. Daardoor wordt niet enkel het motief van de moord een stuk duidelijker, maar ook de belangengroe-

pen die de krachten hebben gebundeld, met name de Amerikaanse inlichtingendienst CIA en de georganiseerde misdaad. Wie het verhaal helder en begrijpelijk uitgelegd wil krijgen, kan er het pas verschenen boek ‘Lee Harvey Oswald, via Rotterdam Naar Dallas - De Moord op JFK’ van de Nederlandse onderzoeker Perry Vermeulen op nalezen. De grote verdienste van dit werk is de volledigheid en duidelijkheid waarmee het feiten- en sporenmateriaal wordt gebundeld en niet in het minst ook het onderzoek naar de periode die Oswald, met zijn Russische echtgenote Marina Prusakova en op reis van Moskou naar New York, in Nederland doorbracht. Oliver Stone, de beroemde regisseur die de film ‘JFK’ draaide, noemde die periode ooit *a smoking gun*; een ‘rokend geweer’, een missing link die nooit werd onderzocht. “Oswald verbleef zo’n 28 uur in Rotterdam”, legt Perry Vermeulen uit. “Maar dat verblijf werd getekend door merkwaardige zaken. Zo logeerde hij in een pension dat hij eigenlijk niet kon betalen maar waarheen sporen leiden van personen met CIA-bindingen en heeft hij met dergelijke mensen ook contacten gehad. Niet enkel in Nederland overigens. Er zit in dat reisverhaal tussen de Sovjet-Unie en de States ook al een tijdsleemte in Berlijn. Daar stond de trein waar Oswald en zijn vrouw mee reisden, een tijd stil. In die periode heeft hij wellicht ook weer contact gehad met

Auteur Perry Vermeulen: “Oswald verbleef gedurende 28 uur in Rotterdam, waar hij verscheidene CIA-mensen ontmoette.”

CIA-figuren. Dat zou verklaren waarom in zijn paspoort een stempel ontbreekt die wel in Marina’s paspoort staat. En dan zijn er de koffers. Hij vertrok met zeven stuks en arriveerde in Dallas met nog twee koffers. Wat is er met de rest gebeurd? En wat zat er in die koffers? In Moskou had Oswald contact met de Amerikaanse ambassadedokter, een CIA-man. In aantekeningen van Oswald is het adres van diens moeder in Atlanta teruggevonden. Toen Oswald in New York arriveerde, vloog hij niet rechtstreeks door naar Texas, maar vloog hij via Atlanta. Niet logisch, zeker niet na een vermoeiende zeereis met vrouw en baby én als je amper over geld beschikt.

En dat zijn slechts enkele elementen die de officiële lezing van Oswald als een geïsoleerde, wereldvreemde *killer* op de helling plaatsen.”

Hoe kwam Oswald overigens in Moskou terecht?

Perry Vermeulen: Oswald kwam uit een arm milieu en groeide op tot een moeilijke jongen die vroeg met school stopte en bij de mariniers ging. Na enige tijd nam hij ontslag ‘om persoonlijke redenen’. Al die tijd maakte hij geen geheim van zijn communistische sympathieën. In hoeverre die oprecht waren dan wel of Oswald toen al door de spionagedienst werd klaargestoomd om de rol van dubbelagent te spelen, is koffiedik kijken, maar het gaat er steeds meer op lijken dat Oswald al in het leger was aangesproken om het linkse milieu en misschien zelfs de Sovjet-Unie te infiltreren. In elk geval vertrok Oswald naar Moskou en vroeg hij er asiel aan. Let wel: hij was toen niet de enige. Maar de KGB vertrouwde Oswald niet. In het begin werd hij voorzien van geld en een leuke job. Oswald had als militair immers op voor de Russen interessante plekken gewerkt, met name radarinstallaties. Hij was op de hoogte van behoorlijk wat militair gevoelige informatie. Maar of de KGB hem ook geloofde is een andere zaak. In elk geval werd hij na een tijdje verbannen naar een onbelangrijke stad ver van Moskou en later verloor hij zelfs zijn royale toelage. Hij trouwde een Russisch meisje, werd vader en besloot toen terug te keren naar de VS. De informatie over zijn contacten met de ambassade zijn bijzonder interessant. Daaruit blijkt dat die ambassade later op de hoogte was van Oswalds plannen om naar de States terug te keren dan de CIA. Betekent dit dan niet dat Oswald in Rusland contacten onderhield met CIA-mensen? Een aantal van die figuren is trouwens te traceren. Niet minder opvallend is dat Oswald eens terug in zijn vaderland nauwelijks werd lastiggevallen. Integendeel, terwijl anderen die terugkwamen uit Rusland, al was het maar na een vakantiereis, altijd lang en grondig werden verhoord door FBI en CIA, werd Oswald amper om uitleg gevraagd. Hij kon gaan en staan waar hij wilde, hij kon zelfs ongestoord weer politieke activiteiten ontplooiën. Een rechts-extremist die banden onderhield met de CIA merkte trouwens verschil-

John Fitzgerald Kennedy met Jackie in de presidentiële limousine. Even later weerklonken de beroemdste schoten aller tijden.

lende keren op dat men zich omtrent Oswald geen zorgen moest maken. “*He’s one of us*” - “Hij is een van ons” -, zei hij, onder andere tegen zijn secretaresse. Dergelijke elementen werden door de commissie Warren consequent genegeerd. Het is ook moeilijk om Oswald politiek te plaatsen. De ene keer is hij communist en

Anderen werden maandenlang onder-vraagd, al waren zij slechts als toerist naar Rusland gegaan. Voor veel mensen lijkt een samenzwering vanuit de CIA eerder een filmscenario dan wel realiteit. Niemand beweert dat de CIA als instelling de samenzwering in stelling zette, wel dat een aantal mensen die deel uit-

“Kennedy had zijn verkiezing te danken aan de maffia”

Cuba-aanhanger, op andere momenten wordt hij gesignaleerd in het gezelschap van opposanten van het Castro-regime. Die dubbele identiteit is een rode draad. Zo schreef hij tijdens de boottoertocht van Nederland naar New York twee verklaringen over zijn Ruslandperiode. In de ene versie vraagt hij om vergeving, noemt hij zijn sympathieën voor het communisme het gevolg van misleiding, in de andere versie haalt hij provocerend uit en schrijft hij het tegendeel. Waarom? Werd hij door de Amerikaanse inlichtingendienst naar Rusland gestuurd? Het blijft vreemd dat een Amerikaan die midden de Koude Oorlog naar de vijand overliep, bij zijn terugkomst niet lastig werd gevallen.

maakten van de CIA dat hebben gedaan en wel in samenwerking met de maffia. En uiteraard gaat het niet om de minsten. De verhouding tussen president en inlichtingendienst was gespannen. De president had binnen de CIA hooggeplaatste koppen doen rollen en ergerde zich in stijgende mate aan de eigenge-reide operaties van de spionagedienst. Hij zei ooit woedend dat hij de CIA wilde vermorzelen. In elk geval was hij uit op een grondige hervorming. Kennedy had zich met de mislukte Varkensbaai-invasie in Cuba ook geen vrienden gemaakt in het anti-Castrokamp. Bovendien vond Kennedy de Amerikaanse betrokkenheid in Vietnam maar niets en wilde hij de budgetten daarvoor inkrimpen. ►

JFK op de autopsietafel. "De CIA vermoordde elders in de wereld wel meer politieke leiders en opposanten", aldus Perry Vermeulen.

Een besluit dat na zijn dood werd teruggeschreefd zo gauw zijn vervanger, vice-president Lyndon B. Johnson, het voor het zeggen kreeg. Kennedy en Johnson konden elkaar trouwens niet luchten. Er deden geruchten de ronde dat Kennedy voor de volgende verkiezingen een andere *running mate* wilde, een nieuwe kandidaat-vice-president. Johnson lag, net als FBI-kopstuk J. Edgar Hoover, ook overhoop met Robert F. Kennedy, de jongere broer van John die minister van Justitie was.

Robert ging fanatiek achter de maffia aan terwijl Hoover volhield dat er niet zoiets bestond als 'georganiseerde misdaad', een opinie die voor de baas van de federale politiedienst wel kon tellen.

Het was de eerste keer dat de maffiabonzen door de overheid werden veront-rust en het beviel hen niet, temeer daar Kennedy zijn verkiezing te danken had aan de maffia. Johns vader Joe onderhield via Frank Sinatra contacten met de maffia en het was ook Sinatra die in 1960 Judith Campbell Exner aan John F. Kennedy voorstelde. Zij werd Kennedy's minnares maar was tegelijk ook de minnares van de maffiabazen Giancana en Roselli. Op zijn minst merkwaardig. John Roselli was als maffiakopstuk uit Chicago betrokken bij pogingen om Fidel Castro te vermoorden en was op de dag van de moord op Kennedy in Dallas. Enkele uren daarvoor had hij een ontmoeting met Jack Ruby, de man die Oswald twee dagen na de moord op Kennedy zou doodschieten. Ruby had een nachtclub in Dallas maar groeide op in Chicago en had maffiabindingen. Wachtend op zijn tweede rechts-

zaak stierf hij in 1967 aan kanker. Hij beweerde opzettelijk te zijn ingespoten met kanker.

Is er in het verhaal van Oswald niet ook sprake van zoiets?

Oswald was, zo claimen sommigen, betrokken bij een onderzoeksproject van de CIA naar de mogelijkheid om Castro met een kankerinjectie uit de weg te ruimen. Dat werd slechts door omstandigheden afgeblazen. Hoe dan ook, Roselli getuigde in 1975 voor een nieuwe onderzoekscommissie maar in 1976 werd hij, kort voor zijn tweede geplande getuigenis, uit de weg geruimd. Sam Giancana zorgde er als machtigste maffiabaas en op vraag van Joe Kennedy voor dat John werd verkozen in Illinois, maar toen John goed en wel president was en zijn broer minister van Justitie, kon die laatste de maffiabazen niet snel genoeg achter de tralies krijgen. Uiteraard voelde Giancana zich bekocht. En dat zo iemand wrokkelig op je loopt, dat heb je liever niet. Voor wie overigens opkijkt van banden tussen CIA en maffia: al tijdens de Tweede Wereldoorlog was er bij de geallieerde invasie van Italië sprake van een samenwerking met de lokale maffia. Ook in de affaire-Kennedy hadden CIA en maffia gelijklopende belangen. Mede door Cuba, jarenlang het paradijs van de Amerikaanse maffia, een eiland dat ze maar al te graag op Castro wilden heroveren. De CIA vermoordde elders in de wereld trouwens wel meer politieke leiders en opposanten.

Overigens is Oswald in de aanloop naar de aanslag voortdurend in anti-Castrokringen in New Orleans gesignaleerd.

Ja, al profileerde hij zich naar buiten toe als Castro-fan en communist, soms zelfs zo opvallend dat het haast niet anders kan of Oswald was een *agent provocateur*, iemand die de echte Castro-aanhangers in kaart moest brengen. Afgaande op getuigenissen geloofde hij ook in die zaak en was hij wellicht op een naïeve manier opgewonden omdat hij voor de CIA mocht werken. Hij zag zichzelf als een soort James Bond en had er geen idee van welke rol hem uiteindelijk zou worden toebedeeld. Maar dat hij werd gestuurd naar zijn uiteindelijke lot, is duidelijk. Dat leidde trouwens tot merkwaardige combinaties. Zo was het arbeiderskind Oswald maandenlang dikke vriendjes met de veel oudere, aristocratische George de Mohrenschildt, een uit Polen geëmigreerde felle anticommunist, een rijke zakenman die elke week een werklunch had met Walter Moore, de CIA-baas van Dallas. De Mohrenschildt pleegde trouwens zelfmoord daags voor hij in 1977 voor de commissie moest getuigen.

Ondanks alle aanwijzingen en indirecte bewijzen, blijft de zaak officieel wat het is. Het is nu dus eerder nog slechts een historisch vraagstuk. Komt de waarheid ooit boven, denk je?

Als binnen een paar decennia nog meer documenten worden vrijgegeven, maar ik ben er bang voor. Voor mij is echter duidelijk dat Kennedy werd vermoord in opdracht van topfiguren uit de CIA en maffiabazen. Een man die al sinds 1991 in de gevangenis zit wegens moord op een agent, heeft tot twee keer toe bekend dat hij een van de drie schutters was en de dodelijke kogel afvuurde. Te veel details van James Files' verhaal kloppen en zijn compatibel met verklaringen van anderen. Nee, Lee Harvey Oswald werd er zonder pardon ingeluisd. Maar of hij ooit eerherstel krijgt, is weinig waarschijnlijk.

Tekst: Dominique Trachet

'Lee Harvey Oswald, via Rotterdam Naar Dallas - De Moord op JFK', Perry Vermeulen, uitgeverij De Boekenmakers, 18,95 euro